

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr.

na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Obljube in dejanja grofa Gleispacha.

Pravosodni minister grof Gleispach ima na vado, da dosledno pozabi, kar je bil oblubil glede jezikovne ravnopravnosti pri sodščib. Odkar sedi na ministerškem fotelju, je že neštevilnokrat priznal, da je jezikovna kvalifikacija za sodnega uradnika neizogibno potrebna, ako hoče svojo nalogo vestno izvrševati, in neštevilnokrat je že oblubil, da bude pri vseh imenovanjih skrbno upošteval jezikovno zmožnost kompetentov, kakorkoli bi ta zmožnost bila potrebna iz službenih ozirov. To stališče je tudi jedino pravo in zavzeti je mora vsak pravosodni minister, ker bi sicer postal nemogoč. Grof Gleispach pa zastopa to načelo samo v teoriji, a v praksi postopa vse drugače, namreč ravno nasprotno. Jezikovna kvalifikacija je zadnja stvar, katero upošteva pri imenovanjih, in zgodi se je že mnogo slučajev, da je postavljal na mesta, za katera je jezikovna kvalifikacija neobhodno potrebna, slovenštine popolnoma nezmožne uradnike. Število teh slučajev je zdaj pomnožil za nov, kako drastičen slučaj.

Višji državni pravnik v okrožji graškega nadšodišča ne more svoje službe dobro in vestno izvrševati, ako ni slovenštine popolnoma zmožen, kajti v to okrožje spadata razen Štajerske tudi Kranjska in Korčaka. Na Kranjskem se uraduje skoro izključno slovenski, tudi na Štajerskem si je slovenština pridobila že mnogo veljave in samo na Koroškem so jezikovne naredbe samo na papirji ostale, ker jih justično uradništvo dosledno prezira. Skoro polovica vsega prebivalstva v okrožji graškega nadšodišča je torej slovenske narodnosti in nič ne pretiravamo, če rečemo, da je dobra tretjina vseh aktov, katere je rešiti višjemu drž. pravništvu, pisana v slovenskem jeziku, vseled cesar je brezvomno potrebno, da je višji državni pravnik slovenštine zmožen.

Vzlic temu je grof Gleispach posadil na mesto višjega drž. pravnika slovenštine popolnoma nezmožnega uradnika, dosedanjega graškega drž. pravnika g. Ernesta Steinerja, preziraje potrebn obzir na službo, dasi je imel na razpolaganje tudi slovenštine povsem zmožnega kompetenta, ljubljanskega drž. pravnika g. Pajka. Le-ta je marljiv in vosten uradnik, ima slovenski jezik popolnoma v svoji

oblasti in je — kar je pri sedanjem pravosodnem ministru velike vrednosti — edločno nemškega mišljenja. Slovenci nimamo kar nič vzroka, ljubiti g. Pajka in bi po njem tudi prav nič ne žalovali, a priznati mu moramo, da bi bil v vsakem oziru dosti bolj sposoben za mesto višjega drž. pravnika, nego je g. Steiner, kateri je našel milost pred očmi grofa Gleispacha.

To imenovanje pa ni samo zanimivo zategadelj, ker je nov dokaz, da hoče pravosodni minister z imenovanjem jezikovno nekvalifikovanih uradnikov utesniti slovensko uradovanje, nego je zanimivo tudi še v drugem oziru. Grof Gleispach postavlja na vsa važnejša mesta take nemške Štajerce, s katerimi je osebno dobro znan izza časa, ko je sam služboval v Gradci. Presenetil nas je že z imenovanji, katerih ni nihče pričakoval. Če bo šlo tako naprej, doživel bi bodemo v državnem zbornu prav kmalo razprave, kakor so bile one, ki vitezu Madjaskemu še danes po učnih zvone.

Dejanja grofa Gleispacha pa niso samo v dijametralnem nasprotji z njegovimi oblubami, nego nasprotujejo tudi načelom sedanjega ministerstva, slovesno proglašenim o raznih prilikah. Grof Gleispach se za ta načela prav nič ne meni, nego dokazuje vsak dan na novo, da je centralist in nemški liberalci starega kraja, kateri ne pozna časovnih potreb in misli, da sme še vedno prezirati zahteve slovenskega naroda, kakor jih je smel prezirati za časa Waserja in v dobi nemškoliberalnih ministerstev. Kar je doslej ukrenil in storil grof Gleispach, vse izpričuje, da se mož ni ničesar naučil in da ni ničesar pozabil; prav zategadelj pa je očiten anahronizem, da sedi ta mož v ministerstvu, katero si je postavilo nalogu, narediti konec narodnostnim bojem in ugoditi vsem, času primernim in opravičenim zahtevam doslej zatiranih narodov. Grof Gleispach se trudi na vso moč, da postri obstoječa narodnostna nasprotnost in podkoplje vero slovenskih narodov v dobre namene sedanjega ministerstva; zategadelj pa sodimo, da bi se ga moral grof Badeni čim prej iznebiti, toliko bolj, ker grof Gleispach po vseh svojih političnih načelih in po svoji politični preteklosti ne spada v sedanje ministerstvo.

Grško-turška vojna.

Turčija je Grški napovedala vojno in takoj začela boj. Povod je bila borba med grškimi in turškimi vojaki okrog jezera Nezera. Borba je nastala, ker so grški regularni vojaki prihiteli na pomoč prostovoljcem, napadajočim turške pozicije. S tem je Grčka grešila proti določbam mejnaročnega prava in Turčija je porabila to priliko, da napove vojno, ker se more sklicevati na izvajajoče postopanje Grčke in na njo zvaliti vso odgovornost.

Vojna se je že začela, a zanesljivih podatkov o izidu dosedanjih borb še ni, kajti popolne resnice ni izvedeti niti iz Aten, niti iz Carigrada. Tega najčitatelji nikar ne pozabijo.

Iz Carigrada se poroča, da je ministerski svet predlagal sultanu, naj napove Grški vojno, ker postopa grška regularna vojska agresivno proti turški. Sultan je nasvet odobril in napovedal vojno. Ministerstvo je to sporočilo grški vladu po svojem zastopniku in po grškem poslaniku v Carigradu, knezu Maurokerdalu, katerega je zajedno pozvala, naj on in vsi grški konzuli zapuste takoj turško ozemlje. Grškim državljanom je dovolila vlada rok 14 dnij, da odpotujejo iz Turčije. Zajedno je vlada izdala proklamacijo, v kateri naznana, da je storila kar je bilo mogoče, da obrani mir, a da je morala vojno napovedati, da brani svoje pravice in integriteto države. Grčka je izvala Turčijo, ker je okupirala Kreto, in začela napadati turško vojsko na turškem teritoriju, zatoj je ona sama odgovorna za vojno. Končno naznanja vlada, da je zapovednik turške vojske Edhem paša dobil ukaz, da začne koj operacije.

Iz Aten se javlja, da je ministerski predsednik v nedeljo v parlamentu naznani, da je Turčija napovedala Grški vojno. Ministerski predsednik je poročal, da so vse krvave prakse na meji provzročili Turki, ker so skušali zasesti neutralne pozicije in so napadali grško regularno vojsko, ter razstrelili grško poštno ladjo „Macedonijo“. Ob navdušenem pritrjevanju vseh strank je vzkliknil ministerski predsednik: Turčija nam je napovedala vojno, in mi jo vzprejmemo. Turški poslanik Assim Bey je že zapustil Atene.

LISTEK.

Naši umetniki.

III. *)

Alojzij Šubić.

Prijatelj Vesekdo, ki je lansko jesen v tem listu priporočal „Sestanek slovenskih književnikov in umetnikov“, toži v št. V. dotičnih člankov, da „reklame za umetnike ne poznamo“. Pridrujé si primeren odziv tej opravičeni tožbi v posebnem sestavku, odločil sem se, nadaljevati z opozarjanjem rojakov na nove pojave v Slovenskih na polju lepih umetnosti.

Mož, katerega ime sem zapisal na vrh sestavka, ni sicer Bog veščen univerzalen ženij, niti nadloveški naskakovalec dosedanje umetniške „struje“; a v teku kratke dobe, kar se je naselil zopet v domovini, je izvršil ipak raznovrstna slikarska dela, ki zaslužijo, da se izpregovori o njih nekoliko besedij.

Alojzij Šubić, najmlajši izmej petorice

*) Glej „Slov. Narod“ od 17./3. 1891. in od 1. in 2./8. 1892.

bratov Šubićev, se je rodil dne 18. junija l. 1865. Prvotne nauke si je bil prisvojil, kakor ostali njegovi bratje, v Poljanah nad Škofjeloko v jednorazredni ljudski šoli, v kateri je takrat učiteljeval še zdaj živeči ondotni župnik, č. g. Jarnej Ramovš. Oče Stefan svojega „Benjamina“ sicer ni mislil dati „naprej študirat“, ali na prešnjo svojih starejših sinov Janeza in Jurija, poslal ga je v II. razred normalke v Škofjeloko, kjer je prebil tri leta. Iz Loke se je dečko moral vrniti domov ter se ondu začeti učiti podobarstva v očetovi delalnici. A ker je isti čas njega brat Jurij cdšel na Grško slikat Schliemanovo palačo v Atenah in se mu je ondu v gmotnem oziru precej dobro godilo, pregnovoril je očeta, naj da poslednjega svojega sina v latinske šole, za kar mu je takrat že sloveči umetnik obljubil i denarno podporo. Tako je prišel Alojzij Šubić na ljubljansko gimnazijo; žal, da je moral zopet ostaviti študije ter se iz III. razreda vrniti nemudoma vnovič na dom — pomagat očetu pri kiparskem delu, kajti ostali sinovi so bili vsi odšteti.

L. 1884. je umrl oče Stefan in predzadnji njega sin Valentín, ki je v tem prišel od včjakov,

je prevzel za očetom podobarstvo, pri čemer mu je bil jedno leto pomočnik brat Alcijzij. Ali — ker ga rezbarstvo ni tako veselilo, nego li slikarstvo, poslovil se je od doma ter šel l. 1885. v Kranj k slikarju Matiji Bradaški, kjer se je učil v tej stroki pet mesecev. Ko sta se brata Janez in Jurij prepričala, da ima „Lojze“ res več veselja do slikanja kakor pa do klesanja lesnih svetnikov, in ker je baš takrat Janez Šubić dobil profesuro na umetniško-obrtnem muzeju v Kaiserslauternu, sklenila sta, vzgojiti i najmlajšega svojega brata za slikarja. Dne 23. januvarja l. 1887. odvedel ga je Jurij, ki se je vrátil takrat zopet v Pariz, k bratu Janezu v Kaiserslauternu, kjer ga je le-ta poučeval v slikarski tehniki v svojem atelierju. Tu je Alojzij Šubić napredoval vidno v izvoljeni stroki, o čemer je najboljši dokaz, da je dobil že novembra meseca istega leta na imenovanem muzeju službo asistenta s stalno plačjo. Drugo leto (1888) na to, maju meseca ga je poslalo ravnateljstvo muzeja s petorico boljših pitemcev v Monakovo, na mejnaročno obrtno razstavo, kjer je s svojimi tovariši urejeval in dekoriral skupno razstavo „Renske Palacije“. Tu je imel opravila tri mesece. O tej priliki se je ondu

O prvih bojih na meji se poroča iz Aten: Grška vojska se je koj začela pomikati proti turškim pozicijam in je prekoračila turško mejo ter zasedla vse pozicije od Nezera do Kutea. Turki so napadli grške čete na gori Analypsis, pa so bili opetovano odbiti. Grško brodovje je bombardiralo Preveso. Turška vojska je zasedla Ano Meluno, a ko je hotela za sesti na potu v Elasono ležočo Kato Meluno, so jo Grki pregnali. Na cesti v Ravnini se je uvela krvava bitka. Turki so uničili dva grška topa, Grki pa so vzeli Turkom celo baterijo. Grška brigada je prodrla do ravnine okrog Damasija in zasedla v mestecu Viglio, kjer je Turkom vzela jedno baterijo. Znata grška krdela so na potu v Menekse. Mesto Arta je popolnoma zapuščeno. V Syraku se je izkrcalo 700 prostovoljev, a tudi na drugih mestih so prodrele v Epir čete prostovoljev, katere je grško prebivalstvo z navdušenjem vzprejelo.

Po turških virih se o teh bojih poroča vse drugače. Iz Carigrada sejavlja, da je turška vojska šla z veseljem v boj. Odbila je napad grške vojske na Kranijo in po 28 ur trajajoči borbi zasedla vse višave krog Melune, tako da je zdaj glavno taborišče v Elasoni popolnoma zavarovano. Jedna brigada je naskokoma zavzela višavi pri Pernarju in Papi Livadi, tako da je morala grška vojska bežati. Po istih poročilih so zdaj vse grške pozicije od Melune do Tyrenavosa v turških rokah, nekateri turški listi pa celo poročajo, da so Turki zavzeli glavno grško taborišče Lariso, kar pa ni resnično.

Londonskim listom poročajo njih specijalni izvestitelji naslednje: Grška vojska je na potu v Filippjadec, severozapadno od Arte; 800 mož je pripravljenih, da se izkrcajo v Prevesi, kjer so grške ladje razstrelile vse utrdbne. Boja krog Melune se je udeležilo krog 20.000 mož. Turki so zavzeli skoro ves prehod in dve grški utrdbi zavzeli v naskoku, a boj za to pozicijo še ni odločen, ker so vse visočave še v grških rokah.

To so zadnje vesti o tej vojni, katera utegne postati velikanskega pomena, ako provzroči konflikt med evropskimi velesilami, katera pa sicer, ako ne pride do konfliktu, ne bo imela posebnih posledic.

V Ljubljani, 20. aprila.

Novi parlament. Po Kolnarjevem „Parlamentarisches Jahrbuch“ so v novem državnem zboru 203 novi poslanci. Nemcov je bilo v prejšnjem državnem zboru 177, v novem jih je 205, število Čehov je naraslo od 76 na 85, Poljakov s 58 na 71, Italijanov s 16 na 19, Slovencev s 14 na 16, Hrvatov s 7 na 9, Rusinov s 8 na 10, Rumunov s 4 na 6 in Srbov z 1 na 2. Obrtnikov je bilo v prejšnjem državnem zboru 30, v novem jih je 60, posestnikov je bilo v prejšnjem državnem zboru 146, v novem jih je 165. Število učiteljev in profesorjev se je pomanjšalo s 40 na 37. Odvetnikov in beležnikov šteje nova zbornica 62, prejšnja jih je 50, število zdravnikov se je v novi zbornici pomnožilo z 12 na 13, tehnikov z 8 na 12, uradnikov z 29 na 31, pisateljev in časnikarjev z 9 na 14. Pomnenja sveda prihajajo od tod, da ima novi državni zbor 72 poslancev več, nego jih je imel prejšnji.

Realistična nova večina. „Čas“ glasilo čeških realistov, hudo graja Mladočeha, da so stopili

v zvezo s katoliškoljudsko stranko. Kler ikalizem ponosneje vzdiguje glavo, kakor jo je kdaj, in Mladočehi se ž njim pajdašijo. Na Dunaju so stopili Mladočehi v večino, katero vodijo klerikalci z Dipaulijem na čelu. Ponosni zagovorniki češkega državnega prava, ki so šli od doma, da govore s samim kraljem, so povesili svoje zastave pred Dipaulijem in dr. Luegerjem. Mladočehi naj ne misijo, da jih bodo klerikalci zastonj podpirali! Črno velikonočno darilo prinesli so češki poslanci z Danaja. Narod Komenskega in Husa je nastopil pot nazaj dnjaštva, stopil je v službo stranke, ki je vedno zatirala državljansko svobodo, svobodo vede in tiska. — Pomena taka pisava dosti nima, ker realisti nimajo zaupanja pri narodu. Mladočeha je pa politični počaj silil stopiti v sedanje večino. Z liberalci, ki so nasprotniki češke narodnosti, pa tudi svoboda, se niso mogli združiti.

Shod kmetske stranke. O Binkoštih bode v Gradcu shod nemške kmetske stranke. Sešli se bodo njeni voditelji s Češkega, iz Gorenje in Dolenje Avstrije, s Štajerskega in Koroskega. Tedaj bodo Kirschner imel zopat priložnost pokazati svojo politično modrost, sedaj ko jo v državnem zboru več ne more, ker so ga volilci pri zadnjih volitvah prezrli.

Vašaty in jezikovna naredba. Vašatyju nova jezikovna naredba ne ugaja. V časopisu „Vyšehrad“ jo hudo graja in češkim poslancem jako zameri, da se z naredbami zadovoljijo in ne zahtevajo, da se jezikovno vprašanje reši zakonodajnim potom. Jezikovna naredba slednja vlada lahko zopet razveljavlja. V mnogih točkah se Vašatyju jezikovna naredba ne zdi dovolj jasna.

Turki in Srbci. Turki so bili že malo v zadrugi, kako bi preganjali grške prostovoljce, kadar pridejo čez mejo. Redni vojaki ne smejo čez mejo za njimi, ker to bi bil napad na Grško. Sedaj so pa tudi Turki iznašli sredstvo, da bodo lahko Grke napadali, a vendar še ne bodo trebali začenjati vojne. Albanski bašibozuke bodo porabili za boj proti Grkom. Bašibozuki ne spadajo k redni vojski, imajo svoje voditelje in so večjidel prostovoljci. Turčija jim je dala orožje, deloma skrbi za njih prehranitev, deloma si pa tudi sami poiščejo. Sedaj se bodo Turki in Grki lahko bojevali po cela tedne ob meji, ne da bi katera vlast drugi napovedala vojno.

Vojaški ogled na Kreti. Tako srečni Krečani niso, da bi jim tuje čete bile naredile mir in red in jim dale samoupravo, kakor so jo jim obeta. Zato so pa dne 15. t. m. imeli v Kaniji neko drugo zabavo. Gladali so lahko, kako so vojaki šestih evropskih velevlastej pod poveljstvom francoškega polkovnika defilirali pred italijanskim admiralom, ki je imel okrog sebe zbrane admirale drugih držav. Lepo je neki bilo videti različne uniforme in poslušati himne šestih različnih držav, katere so svirale vojaške godbe. Nekateri časopisi temu dogodku tako važnost pripisujejo, da o njem v člankih razpravljajo. Mi seveda nobene važnosti tej vojaški paradi ne pripisujemo.

Sudan. V kratkem Angleži v zvezi z Egipti poskusijo pokoriti Sudan, zlasti prisvojiti si Chartum in Ondurman. Angleži si pa misijo Sudan zase pridržati in ga ne izpusti, ko bi tudi kdaj

morali ostaviti Egipt. Zato pa misijo v Sudangu polnoma od Egipta ločeno upravo upeljati. Egipčanski podkralj ne bude v Sudangu niti po imenu gospodaril. Celo lastne poštne znamke so že dali Angleži napraviti za Sudan. Dokler Mahdi ni bil izrinil Egipčanov in Angležev iz Sudana, je poslednji veljal za egipčansko pokrajino. Egipčanski podkralj je imel tudi naslov vladarja Sudana, Kordafana in Darfurja. Sudan je važen za afriško trgovino, zato bi ga pa Angleži radi popolnoma zase pridobili. Tudi je v Sudangu mnogo rodotivnih krajev. Angležem se bodo najbolje upirali Francozi, ki tudi najbolje ovirajo Angležem stalno utrditev v Egiptu. Druge evropske države Sudan pač malo zanima.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. aprila.

— (Volilni shod.) Za II. volilni razred vršil se bo v sredo, dne 21. t. m., ob 7. uri zvečer v mestni dvorani na magistratu novič volilni shod. Opozorjam, da se za ta shod ne nabijejo posebni lepaki niti ne razpošljajo posebna vabilia. Z ozirom na to, da je pri volitvah pričakovati boja, je pač želeti, da se volilci II. razreda tega shoda mnogoštevilno udeleže.

— (Osebne vesti) Železniška zdravnika g. dr. Eisl in g. Tomitz sta stopila v pokoj in je vodstvo južne železnice imenovalo na njiju mestni sekundarij v dež. bolnici g. dr. Höglera. Sekundarijem v dež. bolnici je imenovan gosp. dr. O. Krajec.

— (Krščanskosocijalno praznovanje velikonočnega ponedeljka) Včeraj dopoldne se je vršil na vrtu Hafnerjeve pivovarne na Sv. Petra cesti volilni shod, kateri je bil nekako skrivaj sklical dr. Ivan E. Krek, da na njem poroča o svojem delovanju v drž. zboru. Ta shod se je izvršil na tako brupen način. Zbranih je bilo blizu 500 delavcev. Najprej je govoril dr. I. E. Krek, potem se je oglašil neizgublji Turk, naposled pa je začel govoriti tudi Gostinčar. Na shodu navzočni socijalni demokratje, katerih je bilo nekaj nad 50 mož, so se Gostinčarju rogali, se mu smeiali in mu sploh na vse mogoče načine nagajali, da ga zmotijo in osmešijo. Krščanski socialisti je to seveda hudo jezilo. Začeli so se prepričati s socialistimi demokrat, ostrim besedam so sledile psovke in naposled so krščanski socialisti dvignili čaše in stole, palice in polena ter jeli prav nekrščansko udrihati po socialistih demokratih. Nastal je ljud boj. Krščanski socialisti, kateri so s pestmi in z jezikom prav krepko podpirale tobakarice, so kakor divjaki metali čaše meje svoje nasprotnike in bili po njih s stoli, jih metali ob tla in po njih skakali. Naravno je, da so se socialisti demokratje brali, a bili so v manjšini in morali naposled zapustiti bojišče. Da ni prišla policija, bi bil boj gotovo že dosti hujše postal, zakaj krščanski socialisti so pripravljali že nože. Iz hrupa in krika se je čulo obupno klicanje: Dös seid's Christen? Dös seid's Haderlumpen! Kakor se nam poroča, so krščanski možje razbili 2 mihi, 44 stolov in nad 150 vrčkov. Več oseb je bilo ranjenih. Prouzročitelji pretepa in največji razgrajati se izroče sodišču.

—

nežom i on legel v tujo nemško zemljo, bil je njiju najmlajši brat Alojzij popolnoma zapuščen! No, s časom se mu je začelo obračati na bolje. Kranjski deželnemu zboru mu je naklonil podporo, sprva 150 gld., potem poslednje (tretje) leto pa 200 gld., kar sicer ni bilo mnogo za življenje v velikem mestu, ali vendar nekaj.

Dovršivši svoje študije po polletretrem letu, t. j. po sedmih semestrih, ostavil je kr. akademijo umetnosti ter se iz Monakovega preselil na Dunaj, kjer se je dne 2. oktobra 1. 1891. vpisal kot redni učenec v umetniško obrtno šolo c. kr. avstrijskega muzeja, da se izvežba in napravi izpit za učitelja na strokovni šoli. V ta namen mu je podelil deželnini odbor kranjski, po posredovanju g. c. kr. svetnika Iv. Murnika štipendij 60 gld., na mesec. Po nasvetu ravnatelja, c. kr. dvornega svetnika Štokra je vstopil najprej v atelier prof. Kargerja, kjer je slikal portretne študije. A ker se je prepričal, da je tukaj pouk mnogo slabši, nego v Monakovem in je vrhu tega videl, da učijo ženske učenke protekijo, dočim so se moški pitomec prezirali, prestopil je začetkom drugega tečaja v oddelek za ornamentiko, kjer je poučeval prof. Krachovina. Ondu je ostal tri tečaje. Zajedno pa je zahajal k preda-

vanjem ob anatomiji, k pouku v umetniški zgodo vini in v geometriškem risanju ter o perspektivi in ob prirejevanju senc, iz katerih predmetov je napravil povoljne izprite. — L. 1893. je vstopil v oddelek Bayerja za lesno obrt ter ondu ostal do konca julija meseca I. 1895. S tem je dovršil šolo c. kr. avstrijskega muzeja.

Prišedši po dolgotrajnih študijah nazaj v domovino, Alojzij Šubić ni mogel dobiti nikjer službe v svoji stroki, ker bajè ni bilo mesta za nj. Naposled pa je zasinilo i njemu solnce pred prag! Z dnem 19. septembra I. 1896. je bil imenovan suplantom na tukajšnji c. kr. veliki realki ter je zajedno dobil službo učitelja za risanje na novo ustavljeni slovenski višji deklški šoli v Ljubljani. In glej! Ko je načrno ministerstvo iz učilnih izkazov realkinih zaznalo o strokovnih študijah in kvalifikacijah Al. Šubicevih, pozvalo ga je, da napravi končni izpit za strokovne šole ter mu podelilo v to svrhu potrebno podporo; z dnem 1. februarjem t. l. šel je torej naš „kandidat“ vnovič na Dunaj na umetniško-obrtno šolo, odkoder se vrne menda učitelj na strokovno šolo v Ljubljani. In s tem, upamo, bude dovršen križev pot slovenskega umetnika, ki išče službe v svoji domovini! — — (Konec prih.)

— Ko je bila policija razginala razgrajale, nastala je druga sfera. Občinski svetnik Turk se je usilil v družbo nekih obrtnikov ter s svojim nesposobnim govorjenjem in zabavljanjem obudil tako ogroženje, da mu je naposled jeden navzočnik izrazil svoja čutila na način, da se ta izraz še danes pozna na lici Jožeta Turka: dal mu je namreč nekaj — krepkih zaušnic.

— (Volilni shod) je sklical posl. dr. Ferjančič v Kranj in sicer za jutri, v sredo

— (Imenovanja) Rudarski komisar g. Jakob Vidic je imenovan višjim rudarskim komisarjem. G. Peter Čenčur, asistent pri namestniškem računskem oddelku v Trstu, je imenovan čefijalom.

— (Dolenjsko pevsko društvo) priredi pod vodstvom pevovodje g. Ignacija Hladnika dne 24. malega travna t. l. v dvorani „Narodnega doma“ pomladanski koncert. Začetek točno ob osmi uri zvečer. Vzpred: 1. a) Katkič: „S bogom more“, fantazija. Brat solo g. Jakob Rems. b) Z. J. Alfons: „Vedr na Savi“. Udarjata društveni damski in sokolovi tamburaški zbor. 2. Volarič: „Domovini“. Moški zbor, tenor in bariton samospava s spremljevanjem klavirja. Tenor solo g. Mlejnik Rajko, bariton solo g. Grajland Fran. 3. Ign. Hladnik: „Hrepenenje po pomladni“, dvozvezd za soprano in alt; pojati gospici Ida Vidicova in Matilda Machrova. 4. Volarič: „Grajska hči“. Mešan zbor s tenor, soprano in alt samospavi. Soprano solo gospica Jakobina Žatekova, alt-solo gospica Zofija Vavpotičeva, tenor-solo g. Rajko Mlejnik. 5. F. S. Vičnar: „Kedar mi zvezda...“ Bariton solo, proizvaja g. Fran Grajland. 6. Anton Rabenstein: „Ptička“, dvozvezd za soprano in alt; poje damski pevski zbor. 7. Richard Wagner: „Srčno pozdravljamo dvorano krasno“, mešan zbor iz opere „Tannhäuser“. Na klavirju spremnjata gg. Metod Dolec in Janez Vavpotič. Tamburjanje vodi g. Vladimir Ravnihar. Drugo, tretjo in peto točko spremjala na klavirju gospod pevovodja, šesto gospod Vl. Ravnihar. Po koncertu ples.

— (Državno sodišče o deželnozborski volitvi v Celji) Pri deželnozborski volitvi v Celji dne 23. septembra 1896. si je nemška stranka na nezakonit način pridobila znatno število glasov. Slovenski volilci so se po dru. Dečku pritožili na upravno sodišče, katero je pritožbi ugodilo in spomalo, da se je pri volitvi kršil zakon. „Südsteier. Post“ objavila je v zadnji številki razsodbo drž. sodišča v tej zadevi. Iz te razsodbe je razvidno, da so si Nemci prislepili 78 glasov. Kršil se je po zakon s tem, da se je dovolilo ženskam glasovati po pooblastilih, bodisi da so bili pooblaščeni možje dotičnih volilk ali drugi moški, da je s tem, da so dediči kot juristične osebe glasovali, dasi jim posebno ne pristeja volilna pravica in končno s tem, da je celjski župan Stiger glasoval save s pooblastilom za Julija in Josipa Raskuscha. Isida volilce ta razsodba ne tangira; posebno in splošno zanimivo pa je, da je drž. sodišče že njo priznalo tudi ženskam posebno volilno pravico. Dež. zbor in dež. odbor štajerski sta dosegli zastopala stališče, da ženske sploh nimajo — izvzemši kurijo veleposestva — volilne pravice, sedaj pa je drž. sodišče odločilo, da jo imajo, da pa ne smejo voliti po pooblastilih, nego morajo voliti posebno. Štajerska je jedina dežela na samo v Avstriji nego sploh v Evropi, kjer imajo žensko tako volilno pravico.

— (Umrl) je g. France Stepančič, veleposestnik v Temanici na Goriškem. N. v m. p.!

— (Borba za jednakopravnost pri tržaški pošti.) Našim čitaljem je znana afera, katera je nastala, ker tržaška pošta ni hotela slovenski posojilnici nekega pisma oddati, ako ne podpiše nemško laško oddajnico, dočim je posojilnica zahtevala slovenske oddajnico. Pošta je grozila, da pošlje pismo nazaj, odkoder je prišlo in poštni ravnatelj Pokorný je izlil vso svojo jezo na deputacijo, katera ga je prišla prosit, naj se potegne za jezikovno ravnopravnost. Povzpel se je do trditve, da zahtevajo slovenskih tiskovin samo nekateri agitatorji, sicer pa da se slovensko prebivalstvo zanje ne meni. Posojilnica se je radi tega naravnost pritožila pri trgovinskem ministerstvu in dosegla popoln uspeh. Ministerstvo je ukazalo, da je za pisemne in vožne pošiljatve kakor tudi za brzojavke, prihajajoče v Trst s slovenskim naslovom, porabljati nemško-slovenske oddajnice. Ta ukaz se je takoj jel izvrševal in dolžnost slovenskih strank je, paziti, da se ne posabi.

— (Podp. društvo za slov. visokošolce na Dunaju) prejelo je zadnji čas iz domovine in od drugod raznih večjih in manjih daril, katere bodo tekomp. t. m. priobčilo. Večja darila so poslali: Slavni deželni zbor kranjski 200 gld., g. France

Dolenc, trgovec v Mariboru, je poslal 108 gld. 50 kr., k tej svoti darovala je slavna posojilnica v Mariboru 30 gld., drugo so darovali vrh Slovenci v Mariboru; iz Laškega trga je posl. g. odvetnik dr. Jos. Kolšek 14 gld. 50 kr. katera je nabolj mej rodoljubi v Laškem trgu. Dalje so darovali: G. I. Perdan, predsednik trgovske zbornice v Ljubljani, 20 gld.; g. Alojzij Kremžar, mag. svetnik itd. na Dunaju, 10 gld.; slavna posojilnica na Vrhniku 20 gld.; sl. posojilnici v Logatu in Vitanju po 10 gld.; vč. g. Jan Karlin, župnik v Smledniku, 10 gld.; pod motto: „Mars“ je društvo prejelo dario 10 gld. Iskrena hvala vsem blagim darovalcem, osobito še gg. Fr. D. Isacu in dru. J. Kolšku za trud pri nabiranju. Datuje darove hvaljeno sprejema: Vč. g. Franč. Jandar, monsignor, papeški č. komornik, župnik nemškega vit. reda, Dunaj, I., Singerstr. 7.

— (Popravek.) V sobotnem članku „Slovensko Sokolstvo“, naj se glasi konec predzadnjega odstavka mesto: „skupine in razneterosti in zabavnosti, ravno tako igreborilne vaje, odkrita borba brez vsake prevare, vzbujajo prave sokolske značaje“ tako le: „skupins in razneterosti s e odkljujejo po svoji raznovrstnosti in zabavnosti, ravno tako igre; borilne vaje, odkrita borba brez vsake prevare, vzbujajo prave sokolske značaje.“

* (Prva ženska član okrajnega šolskega sveta.) Ljubljanski učiteljski zbor je volil kot zastopnico učiteljstva gospo Vincencijo Longchamps, učiteljico voditeljico dekliske šole, v okrajni šolski svet. To je prvi slučaj te vrste v Avstriji.

* (Redkega ptiča) je ujela polica v Brnu, kapucina fratra Konzolacija Russa. Zassčila je moža, prav ko je hotel izbrisati večjo tativno. Preiskava je dognala, da ima frater že precej tativ na vesti. Ukradene reči je največ podaril svoji ljubici, katera se je usmila, izvedši za provenientejo fratrovih daril. Ker so sodni zdravstveni izrekli, da je frater zdrave pameti, pride mož pred porotnike.

* (Trgovina z ljudmi) Mej rumunskim narodom aradske in hajnske županije vlada velika ogroženost. V poslednjem času so se namreč potiskale po tistih krajinah elegantne židinje in vabilo najlepša rumunska dekleta v neko tovornico, kjer so pripravljajo obvezne za ranjene vojake na Kreti. Dajše so jih po 30 gld. predujma in jih obeta vso oskrbo ter 10 gld. plače na teden. Muogo deljet se je dalo ujeti v te lepe obljube, a kmalu se je zvedelo, da so jih židinje odpeljale v javne hiše bukarške in rofiske.

* (Senzacionelen roparski umor) se je zgodil v noči od petka na soboto v Bruselju. Načniki tolovske so se utihotapili v hiši neke znane, v demis-ode in spadajoče „dame“, jo umorili in odnesli 140.000 frankov v gotovini in zlatnine ter drugih dragocenstij v vrednosti nad 60.000 frankov.

* (Uboj radi užigalice) V Toplem, v vasi brašovske-štefaniske županije sta se sprla kmeta Jurij Sem in David Goleski radi jedne užigalice. Prepri je narasel v pretep, ki se je izvršil s tem, da je Sem zabodel z nožem Goleskega, ki je takoj izdahnil.

Književnost.

— „Kmetovalec“ ima v št. 7. naslednjo vsebino: Varstvo sadnega drevja; Krvava uš; Kako ohranimo šbka vina lanske trgatne; Kako se izpostavlja brezobrestno posojilo za obnovitev vinogradov (Konc); Moja čebeljarjenje; Varstvo sadnega drevja; Razne reči; Vprašanja in odgovor; Gospodarske novice; Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske; Listnica uredništva; Tržne cene; Inserati.

— „Vienac“, br. 16. ima tole vsebino: Sveti Str. Kranjčević: Resurrectio. — Vj. Novak: Na smrtajo ur. — Iz. Tegnér (Vj. Novak): Rastanak Isgorge sa Frithjofom. — A. P. Čehov (M. pl. Mareković): Galeb. — Vj. Klač: „Ivo i Marica“. — Hrvatske narodne pjesme. — Zmije otrovnice. — Listak.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzojavke.

Dunaj 20. aprila. Slavnostna instalacija župana dr. Luegerja se je vršila na običajni način. Ogovor namestnika Kielmansegga je bil brezbarven. Lueger je v svojem govoru zlasti povendarjal nemštvo, pa pristavil, da ga ni smeti izkorisčati za posamezne stranke. Ob 11. uri je bil Lueger pri cesarju v avdijenciji. Velika množica mu je prirejala ovacije.

Dunaj 20. aprila. Iz ministerstva vnašnjih del se čuje mnenje, da velesile mej Turčijo in Grško ne morejo posredovati. Cesar se vzlic grško-turški vojni odpelje v nedeljo opoldne v Petrograd.

Budimpešta 20. aprila. Tukajšnji politični krogi so popolnoma prepričani, da pogajanja glede kvote ne bodo imela uspeha in

da bo moralna krona poseči vmes. Finančni minister Lukacs je izjavil, da takoj odstopi, če bi hotel vlada privoliti kaj več nego 34%.

Solun 20. aprila. Turške ladje so razstrelile grški parnik „Atene“, kateri je hotel izkrcati 600 prostovoljcev in vjele parnik „Afalonija“. V mestu vlada nepopisna panika, ker se je bati, da pride v pristan grško vojno brodovje in da mesto bombardira.

Atene 20. aprila. Po krvavih ljutih bojih je grška vojska zasedla prehod Reveni, turška pa Meluno in Grucovali. Jedna grška četa je zavzela Menekse. Na turški kakor na grški strani je bilo mnogo vojakov ubitih in ranjenih.

Atene 20. aprila. Prostovoljci so na raznih mestih prekoračili turško mejo. Grško prebivalstvo v Epiru je pripravljeno za revolucijo.

Carigrad 20. aprila. Dve turški divizijski sta prekoračili grško mejo. Edhem paša koncentrirata okrog Tyrnavosa 60.000 mož, da prodre proti Larissi.

Carigrad 20. aprila. V boju pri Tyrnavisu je bil ubit zapovednik druge divizije Abdul-Izet paša. General Abdulah je imenovan šefom generalnega štaba.

Pariz 20. aprila. V tukajšnjih političnih krogih se splošno sudi, da se grško-turška vojna ne da lokalizovati.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani (Konc) XV. Zbornični svetnik Fr. Hren poroča v odsekovem imenu, da je c. kr. sodišče v Ljubljani z dopisom z dne 16. februarja 1897, št. 1253 nazočilo zbornici, da koncem marca 1897 poteče triletna poslovna doba trgovskim prisrednikom Jos. Luckmannu, Fr. Ks. Souvanu in Avg. Škabernetu. Poleg teh je trgovski prisrednik Jos. Kordin 1895 umrl. V nameščenje teh za trgovinsko sodišče dočlenih 4 prisrednikov prosi c. kr. sodišče zbornico, da ji v smislu ukaza ministerstev za pravosodje in trgovino z dne 3. decembra 1864, št. 89 drž. zak. predлага 6 trgovcev ali javnih državnikov kakor trgovinske družbe, ki stanujejo v Ljubljani, so v trgovinskem registru vpisani in ki izjavijo, da sprejmejo to častno mesto. V ostalem morsko predlaganci imeti vse svojstva, ki jih usposobljujejo biti voljenimi v trgovsko in obrtniško zbornico. Dosedanji prisredniki se smejo zopet izvoliti, če imajo navedene lastnosti. S 1. januarjem 1898 stopi novi pravilnik sodne oblasti in novi civilno-pravni red (zakon z dne 1. avgusta 1895, št. 111 in 113 drž. zak.) v veljavo. Po § 7 pravilnika sodne oblasti bo opravljala pri deželnih sodiščih, ki izvršujejo sodstvo v trgovskih zadevah, v pravnih stvareh sodstva za sporne zadeve mesto jednega senatnega učna, strokovnjaški laški sodnik iz trgovskega stanu ki se bo imel vseh javnih in ustvenih obravnava udeleževati z odločilnim glasom in v slučajih § 91 in nasl. opravilnika sodne oblasti nastopiti kot sodnik. Tako se bo delokrog laškega sodnika iz trgovskega stanu v primeri s sedanjim delokrogom kvantitativen in kvantitativen izdatno razširil. Po § 20 sodouredbenega zakona z dne 27. novembra 1896, št. 217 drž. zak. so natančnejši predpisi o načelih, po katerih se je ravnati pri predlaganju strokovnih laških sodnikov iz trgovskega stanu, o razmerju, v katerem se je pri predlogih tega laškega sodnika ozirati na ozebe v dotednih trgovinah, pridržani poznejšim ukazom. Vendar pa priporoča c. kr. deželno kot trgovsko sodišče, da bi trgovska in obrtniška zbornica že sedaj preudarjala te daleč segajoče določbe omanjenih zakonov in se nanje ozirala pri svojem predlogu. Odsek predлага: Zbornica naj v predlog za nameščenje prisrednikov pri trgovskem sodišču vsprijme nastopne gg.: Jos. Luckmann, Fr. Ks. Souvan, Avg. Škaberneta, Jos. Perdana, Al'freda Ledenika, Iv. Baumgartnerja. — Predlog se sprejema.

— Državne železnice. Dodatek IV. regle, mentarsim določbam in tarifom za odpravo oseb prtljaga, ekspressnih pošiljatev in psov v lokalnem obratu c. kr. avstr. drž. železnic, veljavni od dne 1. avgusta 1896. Ta dodatek postane veljavni dne 1. maja 1897. Dodatek obsegja premembre in populitve glavnega tarifa. V kolikor se ž njim poviša vozinja, zadebi veljavo šele dne 10. maja 1897. Iz tega tarifnega dodatka se dobivajo pri c. kr. državnoželezniških ravnateljstvih in potem stacijah izvod po 5 kr. — Po razglasilu, katero je obdelana „Wiener Zeitung“ se razpisuje zgradba spodnjih in zgornjih delov železniške proge Hajdinkowca-Iwanie pustne in stranske proge iz Teresina v Skale. Ponudbe se vzprejemajo pri c. kr. železniškem ministerstvu na Dunaju najdlje do 12. maja 1897 ob 12. uri opoldne. Pogoji in drugi podatki so na upogled razgrajeni pri c. kr. železniškem ministerstvu oddelek 18 in pri železniškem stavbenem vodstvu II. v Tarnopolu.

Nečiste primesi, katere pridevajo Santalni esenci, da bi jo razpečevali ceneje, povzročajo bolezni na ledicah. Ime **Midy** garantično za vsako škatljico, da je pristna. To zdravilo osvobodi vsakega v 48 urah popolnoma izvestnih infekcij.

VI. (243—1)

Meteorologično poročilo.

Vsišina nad morjem 306·2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	741·3	7·5	sl. svzh.	skoro jas.	
18.	7. junij	738·3	4·7	sl. jvzh.	meglja	6·4
"	2. popol.	733·8	13·8	sl. vzvzh.	pol obl.	
"	9. zvečer	731·5	10·7	sr. zahod	skoro obl.	
19.	7. junij	734·4	5·8	sr. jvzh.	jasno	8·5
"	2. popol.	73·8	13·2	sr. jvzh.	jasno	
"	9. zvečer	731·9	9·6	sr. jzah.	jasno	
20.	7. junij	73·0	5·5	sl. jvzh.	pol obl.	0·0
"	2. popol.	728·0	10·0	sl. jvzh.	dež	

Srednja temperatura sobote, nedelje in ponedeljka 7·7°, 9·7° in 9·5°, za 2·3°, 0·5° in 0·9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20 aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 50	k.
Skupni državni dolg v srebru	100	75	
Avtrijska zlata renta	122	50	
Avtrijska kronska renta 4%	100	85	
Ogarska zlata renta 4%	121	70	
Ogarska kronska renta 4%	99	15	
Avtro-ogrske bančne delnice	941	—	
Kreditne delnice	342	75	
London vista	119	60	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	70	
20 mark	11	74	
20 frankov	11	53	
italijanski bankovci	4	95	
G. kr. cekini	65	—	

Dne 17. aprila 1897.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	154	gld. —	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189	—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	99	80	
Kreditne srečke po 100 gld.	201	50	
Ljubljanske srečke	22	25	
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150	50	
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	428	50	
Papirnat rubelj	1	27	

Zahvala.

Globoko ganjeni po izrazih iskrenega sožalja, ki so nam že ob bolezni in povodom smrti naše preljubljene, nepozabne matere, oziroma tače in stare matere, gospo

Frančiške Ureutz

dohajali, izrekamo s tem vsem prijateljem in znancem najprisrješno zahvalo, posebno še za lepe vence in za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku.

Globoko žalujoča rodbina.

V Ljubljani, dne 20. aprila 1897.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, ki so nam ob bolezni in pri smrti naše iskreno ljubljene soproge, oziroma matere, stare matere in tače, gospo

Terezije Pock

svoje sočutje izkazali na tako srčen način, potem vsem, ki so nepozabno rajnco spremili k poslednjemu počitku in darovalcem mnogih lepih vencev, izrekamo s tem najsrješno zahvalo.

(553) Žalujoči ostali.

„THE GRESHAM“, zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse
st. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz
st. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 31. decembra 1895
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1895
(izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848))

Mej letom 1895 je društvo izpostavilo 8761 polje z glavnico 321,644.530—
Prospekti in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri Gvidonu Zeschko-tu. (3196—6)

Izdajatelj in odgovorni mednik: Josip Noll.

BOI Isčog el. zavod v novem

Tugopolni naznanjam vsem sorodnikom prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Vse-gamogočemu dopadlo našega preljubega soproga, oziroma očeta, gospoda (554)

Josipa Korbana,

nadušitelja, predsednika kraj. šol. sveta i. t. d.

danesh ob 3. uri popoludne previdenega s svetimi zakramenti za umirajoče v 48. letu nje gove starosti v boljše življenje poklicati.

Pogreb blagega, nepozabljivega rajncega bode v sredo, dné 21. t. m. ob 9 uri popoludne.

Š. Vid pri Zatičini, dné 19. aprila 1897.

Ivana Korban,

Josip, Ivanka,

sopoga.

otroka.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1898.

Nastopno omenjan prihajalni in odhajalni časi označeni so vrednjacevropskem času. (15-88)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 13. uri 5 min. po noči obični vlak v Trbiž, Beljak, Celovče, Franzenfeste, Ljubno; čas Selthal v Anseze, Ischl, Gmunden, Solnogradi, čas Klein-Reiffing v Steyr, Linz, na Dunaj v Amstetten — Ob 7. ur 10 min. sjetraj obični vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovče, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čas Selthal v Solnogradi, čas Amstetten na Dunaj — Ob 11. ur 60 min. dopolnove obični vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovče, Ljubno, Dunaj; čas Selthal v Solnogradi, čas Amstetten na Dunaj — Ob 4. ur 5 min. sjetraj obični vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovče, Ljubno, Dunaj v Amstetten, v Ljubno, Beljak, Celovče, Franzenfeste, Pontabil — Ob 9. ur 4 min. sjetraj obični vlak v Dunaj na Amstetten, v Ljubno, Beljak, Celovče, Pontabil.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. ur 10 min. sjetraj obični vlak — Ob 9. ur 55 min. po poludne mešani vlak — Ob 8. ur 25 min. sjetraj mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. ur 25 min. sjetraj, ob 8. ur 5 min. popoludne, ob 8. ur 50 min. sjetraj, ob 10. ur 25 min. sjetraj. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 8. ur 55 min. sjetraj obični vlak v Dunaj, v Amstetten, Lipek, Prague, Francovci varov, Karlovci varov, Hoba, Marijini varov, Planina, Budanje, Solnograda, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Anseza, Ljubna, Celovče, Beljak, Franzenfeste — Ob 11. ur 25 min. dopolnove obični vlak v Dunaj v Amstetten, Karlovci varov, Hoba, Marijini varov, Planina, Budanje, Solnograda, Linca, Steyr, Parica, Geneve, Curiha, Brezice, Ljubno, Ljubljana, Zella na Jesetu, Lend-Gasteina, Ljubna, Linca, Pontabil — Ob 4. ur 55 min. popoludne obični vlak v Dunaj, v Amstetten, v Ljubno, Beljak, Celovče, Franzenfeste, Pontabil — Ob 9. ur 4 min. sjetraj obični vlak v Dunaj na Amstetten, v Ljubno, Beljak, Celovče, Pontabil.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. ur 10 min. sjetraj obični vlak — Ob 9. ur 55 min. po poludne mešani vlak — Ob 8. ur 25 min. sjetraj mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. ur 25 min. sjetraj, ob 8. ur 5 min. popoludne, ob 8. ur 50 min. sjetraj, ob 10. ur 25 min. sjetraj. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 8. ur 55 min. sjetraj, ob 11. ur 15 min. dopolnove, ob 8. ur 20 min. sjetraj, ob 9. ur 55 min. sjetraj. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

katerega izdeluje dvorni zdrozdravnik (487) dr. J. G. Popp na Dunaju. (9)

V steklenicah po gld. 1·40, gld. 1— in gld. —50 v vseh lekarneh, droguerijah in parfumerijah.

K graščini Bokavce (Strobelhof) spadajoči

mlin in žaga v Kozarjih se iz proste roke proda.

Natančneje pri gosp. dru. Franu Vok-u, c. kr. notarju v Ljubljani. (548—1)

Prof. dr. L. Roesler, ravnatelj c. kr. kemično-fiziologičke poskušališča za vino- in sadjerejo v Klosterneuburgu pri Dunaju, je II. (508—1)

železnato vino

lekarnarja PICCOLI-ja v Ljubljani

kemično preiskal in našel, da ima za to porabljeni izborni vino dostave lahko prebavljuvega železnega preparata in torej v vseh onih slučajih, v katerih se mora vzeti takšen preparat, prav dobro služi.

Prostovoljna javna dražba.

Travniki, spadajoči k fidejkomisu kneza Auersperga se bodo prodajali prostovoljno na javni dražbi v nastopih dneh ob 9. ur dopoludne na lici parcel, in sicer:

dne 26. aprila t. l.

parcele „črne luže v rakovi jelši“ štev. 1100/1, 1100/3, 1100/4, 1100/5, 11